

12 .

Azoitei Stefania

Am căzut în gol de la etaju 12
Pentru că era ora 12.
Și te așteptam deja de 12 ore.
Și 12 zile.

Asfaltul mi-a îmbrățișat epiderma împrăștiată,
Iar coapcul din fața blocului
S-a hidratat cu sângele meu.
Peste un an avea să dea naștere
La funze sângerii
Cu parfum de sinucidere.

Eram de 12 luni luni împreună.
Sau cel puțin așa mi s-a zis în ceruri,
Când m-au întrebat de ce m-am sinucis
Și deoarece încă eram în garanție
Și termenul nu-mi expirase,
M-au trimis înapoi.
Să stau 12 săptămâni într-o comă ciocolatie,
În care am visat copacul,
Ce mirosea deja a mine.

Ai venti să mă vizitezi în a13a zi
Când am expirat
Și aparatele au început să bipaie de 12 ori pe secundă.
Nu m-ai sărutat.
Îți era scârbă de inconștiența mea
Și de pielea ce încă-mi mirosea a asfalt cald.
El era singurul ce avea să-și amintească de mine,
Căci doar pe el l-am îmbrățișat
Înainte să plec .
La ora 12.